

gurer, Bærelsef, Mosaik,

Nipsager og deslige . . . 1 $\frac{7}{8}$ 16 $\frac{1}{2}$.

Nr. 226 — andet . . . . . — 0,25 — "

Denne Afdeling har givet en meget ringe Indtægt, nemlig gjennemsnitlig kun 3,798 Rd. aarligt. Heraf falder de 3,037 Rd. paa Vos. Nr. 224 „Møllesten“ m. m., og kun de øvrige 761 Rd. paa de andre 4 toldpligtige Positioner, nemlig 368 Rd. paa Vos. Nr. 222, Rd. 49 paa Vos. Nr. 223, Rd. 289 paa Vos. Nr. 225 og 55 Rd. paa Vos. Nr. 226.

I det Foranstaaende er det ved Farvestoffer allerede omtalt, at malede, pulveriserede, flemmede eller paa lignende Maade behandlede Sten ere satte til Toldfrihed. Den ringe Indtægt paa Positionerne Nr. 223 og 226 turde allerede være tilstrækkelig til at begrunde Forslaget om Toldfrihed for dem, hvortil for den forstnævnte Positions Vedkommende kommer, at de under samme faldende Varer derved blive ligestillede med de tilsvarende af Ler, Asfalt og deslige.

Forjaaviddt angaar Positionen Nr. 225, vilde vel og Hensynet ene til dens finantfelle Betydning vise i samme Retning; men da de derunder hørende Varer for en væsentlig Del falde sammen med Galanterivarer, bør de, ligesom nu, ansættes til samme Told som disse og ere derfor her henvisse til Forsatbning under hine Varer.

Den eneste Position, der har givet nogen Indtægt, der kan komme i Betragtning, er efter det ovenfor Anførte Vos. Nr. 224: „Møllesten, Kværnsten og Stibesten“. Disse Varers Bessaffenhed som Hjelperedskaber ved en noget tryklet Industri og den øvrige Anvendelse, der i det daglige Liv gjøres af dem, i Forbindelse med, at der ikke kan tillægges den Indtægt, de give, nogen finantfiel Betydning, har imidlertid bevirket, at Forslaget ogsaa opfører dem som toldfrie, saa at der af Stenvarer fremtidig kun bliver belagt med Told de ovenfor nævnte til Galanterivarer hensefste Varer. For disses Vedkommende er der søgt at give Bestemmelsen en saadan Affattelse, at den saavidt muligt forebygger Tvivl, ligesom der ved Angivelsen af Regne- og Skrivetaabler samt Grifler som toldfrie, ligesom de nu ere, er foretaget de i samme Diemed fornødne Tilføielsef.

Da Tabet ved Frigivelsen af Vos. 222 allerede er bragt i Beregning under Farvestoffer m. m., vil det ved de ovenomhandlede Forslag bevirke: Indtægtstab: være at anskaa til 3,141 Rd.

Sukker, Mallas og Sirup.

Pulveriseret Sukker, der er mørkere end Amsterdammer Standardprøve Nr. 19, er opført ganske saaledes som fastfat i Loven af 28de Marts 1871 og med den samme Afgift, almindelig Told- og Krigsskat sammendragne i et Beløb. Da nysnævnte Lov overhovedet sætter Grændsen mellem de forskjællige Afdelinger saaledes, at det fulde Standardnummer, henholdsvis 19 og 15, er Skjælnemærket, og Alt, hvad der er mørkere end dette, henføres til den lavere Klasse, medens Loven af 1863 gaar en modsat Vej og henviser hvad der er lysere end vedkommende Numer til den højere Klasse, men Numeret selv til den lavere, er der kun foretaget en tilsvarende Forandring med Hensyn til Grændsen mellem den næstlaveste og lavest beskattede Klasse Sukkere, saa at der i den forstnævnte istedetfor „lysere end Nr. 9“ er sat af „Nr. 9 og derover.“

Ligeledes vil til den lavest beskattede Klasse Sukkere findes henført de samme Varer som i Loven af 1863, kun at der her til endvidere er henført de i Handelen i den senere Tid fremkomne saakaldte Konkretsukkere o: Korsafften i aldeles urensset Tilstand, storknet til en fast Masse, hvilket Sukker efter denne sin Bessaffenhed kun er brugeligt i Raffinaderierne. Hvorvidt denne Vare vil have nogen Fremtid som Handelsartikel, er vel uvist, men det er dog anset rettest at anvise den sin Plads i Tariffen, hvor den, da Farven ikke kan være den afgjørende med Hensyn til Tarifieringen, maa udtrykkelig nævnes, og da rigtigst ved Siden af Melados o: flydende Korsafft, hvoraf Sukkeret ikke er udskillet.

Ogsaa Positionen for Mallas og Sirup m. v. vil findes i Overensstemmelse med Loven af 1863 og med den samme Toldafgift som nu, Told og Krigsskat sammenlagte. For at